

der ikke i Loven er sat nogen bestemt Tid, efter hvilken Underofficererne skulle afgaa, og det, tror jeg, i flere forskellige Forhold kan være hensigtsmæssigt. Med Hensyn til Officererne er Hovedforandringen den, at medens der i den gamle Lov kun staar, at Cheferne for Undervisningsanstalterne, hvis de afgaa paa Grund af Forfremmelse, kunne blive i den Stilling til den begyndte Undervisningstid er endt, saa er der i det ny Lovforslag givet en tilsvarende Regel for det Tilfælde, at de, efter at være forfremmede, afgaa efter de 10 Aars Forløb. Selv om det nu vel nok var Meningen med den gældende Bestemmelse, at Undervisningscheferne ogsaa i sidstnævnte Tilfælde skulde kunne blive staaende Undervisningsaaret ud, var det dog hensigtsmæssigt, at det bestemt blev sagt. Tillige er der med Hensyn til Redaktionen af den gældende Bestemmelse det uheldige, at det for disse Undervisningsanstalter er meget vanskeligt at sige, naar Undervisningstiden er forbi. Navnlig er dette Tilfældet med Officersskolen, som jo er den Skole, der har givet Uundervisning til dette Lovforslags Fremkomst, idet f. Eks. her ældste Klasse bestaar af to Hold, som hvert for sig skiftevis begynder en 1ste Oktober og saa vare i henved $1\frac{1}{2}$ Aar, Følgen heraf er, at naar det ene Hold's Undervisningstid er forbi, er det andet netop i fuld Virksomhed. For at undgaa den Ubestemthed, der fremkommer, naar der kun staar „Undervisningsaarets Slutning,” har man i Lovforslaget indført forskellige Datoer, til en af hvilke det er rimeligt at antage, at det løbende Undervisningsaar vil ende. Derved er der imidlertid kommen den Ulempe ind, at, idet disse Datoer ere indførte i Loven, bliver Bestemmelsen af, hvorledes Undervisningstiden skal lægges, som nu er en administrativ Sag, for Fremtiden en Lovbestemmelse, og kan altsaa ikke ændres administrativt. — Der er for øvrigt en anden Ting at bemærke. Saaledes som Bestemmelsen nu er redigeret, vil Forholdet stille sig noget anderledes med Hensyn til Spørgsmaalet om det Tidrum, hvori en Officer kan forblive i en saadan Stilling, end efter den nu gældende Bestemmelse. Medens efter denne den 10 aarige Frist kun gælder for saadanne Chefer for Undervisningsanstalterne, der blive forfremmede, saaledes at de, der ikke blive forfremmede, kunne blive der saa længe, indtil de falde for Aldersgrænsen, foreslaas det i det foreliggende Lovforslag, at ingen under nogen Omstændigheder kan forblive i Stillingen ud over 10 Aar. Dette har for Officersskolen ikke nogen videre Betydning

nu, da der er to Grader af Oberstklassen, men det kunde maaske saa Betydning f. Eks. for Gymnastikskolen. Jeg tror imidlertid, at Ulemperne ved denne Forandring ere temmelig ringe, jeg tror nok, der kan siges en Del for, at 10 Aar er en ret klæffelig Tid at være ved en Undervisningsanstalt, saaledes at Bestemmelsen kan være ret hensigtsmæssig.

Man har som nævnt tillige føjet et nyt Stykke til Hærens § 93. I denne Paragraf staar der: „Chefen for Officersskolen er Oberst eller Oberstløjtnant; han føres i det Baaben eller Korps, hvortil han henhører; ud over Tallet af det for samme fastsatte Antal Befalingsmænd”. Det vil altsaa sige, at han faar en Lønning, der retter sig efter hans Stilling i det Korps, han hører til, altsaa Lønning for at være Chef for Officersskolen, saaledes at der bliver en lønnet Officer mere i Oberstklassen ved det paagældende Baaben. Det Stykke, Lovforslaget vil føje til § 93, lyder nu saaledes: „Naar en Officer uden samtidig at blive afskediget fratræder Posten ved Officersskolen, kan han, saa længe der ikke er nogen ledig Plads for ham i hans Baaben, føres som overtallig i dette, dog saaledes, at det for Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd af de forskellige Grader ikke derved overskrives.” Dette vil føre til, at naar der er en saadan afgang Chef, der føres som overtallig i sit Baaben, vil der ikke kunne komme nogen overtallig Officer i det Baaben, hvortil den ny Chef hører. Det er jeg overmaade betænkelig ved, navnlig efter at jeg har set, at man har et Præcedens fra tidligere Tid for, hvorledes Sagen kan ordnes. I Aaret 1870 gik Oberst Ernst af fra Officersskolen og blev sat overtallig i Ingeniørkorpsen; Oberst Lundbye af Fodfolket blev Chef for Officersskolen, og temmelig kort Tid efter — efter en Maanedes eller to's Forløb — skete der Forfremmelse i Fodfolket saaledes, at der ogsaa blev en overtallig Officer i Oberstklassen i Fodfolket. Oberst Ernst fik saa sin overtallige Lønning paa forordentet Efterbevilling, og Oberst Lundbye fik sin i Henhold til Hærens Lov. Der blev den Gang ikke gjort nogen som helst Indvending herken i Folketinget eller Landstinget mod, at de begge fik overtallig Lønning. Under disse Forhold kan jeg naturligvis ikke andet end nære meget stor Betænkelighed ved den tilføjede Bestemmelse, men maa dog ganske overlade til Landstinget, hvorledes det vil stille sig over for dette Spørgsmaal.

Steffensen: Forinden jeg nærmere omtaler det foreliggende Lovforslag, skal jeg